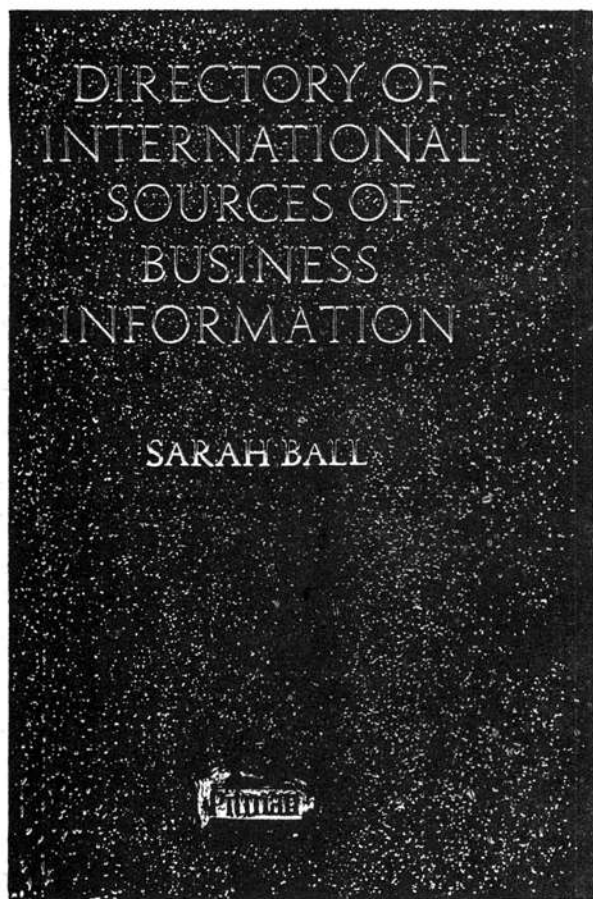

Elfogadott pályázatok

Pályázó	Téma	Kért összeg (eFt)	Összes forrás (eFt)	Megítélt összeg (eFt)
Országos Széchényi Könyvtár	A K+ F tevékenységhez szükséges információk hozzáféréseinek biztosítása korszerű információtechnológiai módszerrel	15 006	42 169	15 006
Semmelweis Orvostörténeti Múzeum, Könyvtár és Levéltár	Szövegszerkesztő berendezés vásárlása az "Orvostörténelmi Közlemények" szerkesztési munkái színvonalának emelésére	400	400	400
Szirt Analízis Informatikai és Gazdaságszervező Kft.	Hozzájárulás a II. Országos Környezetvédelmi Információs Konferencia rendezési költségeihez	300	300	222
Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Élet és Tudomány Egyesülete	Hozzájárulás az Élet és Tudomány című ismeretterjesztő hetilap megjelentetési költségeihez	4 000	15 000	4 000
Tudományos Újságírók Kamarája	Hozzájárulás a Kamara által kifejlesztendő műszaki-tudományos-kulturális információs rendszer létrehozásához, valamint speciális szakmai újságíró-tanfolyam megszervezéséhez	200	200	200

Címtár az üzleti tájékoztatáshoz

The directory of international sources of business information / Sarah Ball. – London: Pitman, 1989. – V, 698 p.
ISBN 0 273 03047 7

Ki ne tudná az illetékes szaktájékoztatók közül, hogy milyen körülményes és munkaigényes az üzleti tájékoztatás, akár hagyományos, akár online formáról van szó. Körülményes és munkaigényes, ám annál fontosabb. Különösen egy olyan, a piacgazdálkodáshoz éppen felzárkózó országban, mint amilyen a mai Magyarország.

Az ebbéli "szorongatottságok" enyhítéséhez "jól jön" bármiféle segédeszköz. Diákkoromra visszagondolva, a "segédeszköz" helyett majdnem "puskát" írtam, ám az itt ismertetendő mű – hatékonysága folytán – inkább "ágyúnak" nevezendő.

Vegyük szemügyre, hogy mi mindenre használható.

Elsőként – az "introdukciót" követő második fejezetben – a legfontosabb európai országok (a volt szocialista államok nem minősítetnek ilyeneknek) üzleti információs ügynökségeit és az ún. Euro-Info Központokat mutatja be felettébb tüzetesen (a szervezet neve; a szóban forgó feladattal foglalkozó szervezeti egység neve, amennyiben nem önálló szervezetről van szó; a kapcsolatteremtéshez rendelkezésre álló személy neve és postacíme; kinek a hostjaként szerepel a szervezet; milyen adatbázisokat működtet; milyen irányú információkat kínál; melyek a "társalgási nyelvei"; telefon-, fax- és telexszáma; milyen információs szolgáltatásai vannak).

Ezt követően – immár túllépve az említett európai országokon – a mű országok szerinti csoportosításban sorolja fel az adatforrásokat, mégpedig a bankoktól kezdve egészen a legfontosabb újságcímekig. Tülpapozva e fejezet címanyagán, az ipari adatforrások sorjázása fogad bennünket. Itt a csoportosítás iparágak, majd szervezetek és kiadványtípus szerinti. Ez utóbbin belül – a "nemzetköziséget" előre engedve – a világrészek-országok betűrendje szabja meg a végső rendet.

Az online adatbázisokkal két fejezet is foglalkozik. Közülük az első, a Background című, a másodikkal, a Descriptions címűnek valamiféle "támfejezete". Arra szolgál, hogy a leíró fejezetből kiválasztott adatbázist szélesebb összefüggések közé helyezzük, s ezáltal meghatározott keresési előnyökhöz jussunk.

A leíró fejezet 13 szekcióban (pénzügyi társaságok; általános menedzsment; marketing; gazdasági adatok és statisztikák; újdonságok; tengerentúli üzletek; ipar; tudomány és technológia; szabadalom-szabvány; biztosítás; számvitel-adó; bibliográfia; EGK-adatbázisok) ismerteti előbb az adatbázisok

környezetét, majd pedig magukat az adott szekcióba tartozó adatbázisokat. Egy-egy adatbázisról a következő ismeretek birtokába juthatunk: neve, tartalmi körülhatárolása, nyelve, van-e nyomtatott megfelelője, jellege (kurrens, a retrospektivitás mélysége), terjedelme (rekordjainak száma), aktualizálásának periodicitása, előállítója, használatának feltételei (áradatakkal).

A mű appendixei is értékesek (a piackutatási reportok kiadói; adatbázishostok és előállító cégek; az adatbázisok területi és tartalmi "gyűjtőkör"; nemzetközi telefonkódok és időkülönbségek).

Végül: külön is fel kell hívni a figyelmet az előszóra, amely részletes tájékoztatást ad az e téren bekövetkezett fejlődésről, a mai és holnapi helyzetről – és ami talán a legfontosabb: tanácsokat ad a címtár használatára, a benne való sürgős, kevésbé sürgős és "háttérszolgáltató" információkeresésre. Kár, hogy a mű élőcímei lakonikusak, ami megnehezíti a benne való eligazodást.

Futala Tibor

A szakkönyvtári referenszesek szíves figyelmébe

Statisztikai adatforrások

Bibliográfia
1986–1989

Statisztikai adatforrások: Bibliográfia 1986–1989 [közread. a] Központi Statisztikai Hivatal Könyvtár és Dokumentációs Szolgálat; [... szerk. Csahók István]; [összeáll. Hansági Tivadarné]. – Bp.; KSH Kvt. és Dok. Szolg., 1990. – 331 p.
HU ISSN 0237-0980; ISBN 963 7071 71 7.

Ki szakkönyvtári referenszeszt "nem nyaggattak" volna még statisztikai adatokért, illetve legalább olyan szakirodalmi források megnevezéséért, amelyekben az érdeklődő jó eséllyel bukkanhat rá az általa áhított adatokra? Nos, a KSH Könyvtár és Dokumentációs Szolgálatnak köszönhetően most már minden referenszes kolléga megbízható bibliográfiával élhet az egész hazai "népi demokratikus" vagy "szocializmust építő" korszak statisztikai kiadványainak java részéről adandó tájékoztatásban. (A java rész annyit tesz, hogy e bibliográfiai vállalkozás "felfogja" a KSH összes nyilvános kiadványát, valamint a központi intézményei által készített kiadványok "krémjét", miközben eltekint a KSH fővárosi és megyei igazgatóságai kiadványainak közlésétől, ami leszűkíti a regionális tájékoztatás lehetőségeit.)

A közreadó e vállalkozás keretében elsőként – azonos címen – megjelentetett kötete az 1975–1984. évi termést tárta fel. Azután, nyilván az igények intenzitásán felbuzdulva, az 1945 és 1985 közötti időszak bibliográfiai szintézisének elkészítésére vállalkozott, amely 1987-ben jelent meg 431 oldalon. Az itt szemügyre veendő kötet az 1986 és 1989 közötti négy év termését regisztrálja, s ezáltal zárja le az imént jelzett korszak egészét.